

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KLUCHT VAN DE GEFRUSTREERDE HOER

Een wagenspel

door

1880
Bert Loze

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.3240

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KLUCHT VAN DE GEFRUSTREERDE HOER* op te voeren moet de naam van auteur *BERT LOZE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/035
ISBN 978-90-385-13157

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Bert Loze
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2à3 dames – 4à5 heren)

INLEIDER :

ISABELLE, Hoer :

ANTOINETTE, Vriendin :

KOENRAAD, Armoezaaier

BARTEL, Hoerenloper :

WILLEM, Schuinsmarcheerder :

OUDE MAN :

DECOR

In het midden van het podium staat een verhoog met praktikabels of bakken. Links en rechts daarvan staat een scherm waarachter de acteurs kunnen verdwijnen. Links Isabelle, rechts Antoinette. De andere acteurs komen in het midden op. Rechts vooraan staat een gewone bank zonder leuning. Zitplaatsen op bank en praktikabels. Achteraan een doek.

(Muziek.)

INLEIDER : Hier zijn we met ons wagenspel.

't Is helemaal nieuw en weet het wel
 Dat g' een spektakel kunt verwachten.
 Ge moet ons echter niet verachten,
 Maar 't taalgebruik is ongehoord.
 We hopen dat het niemand stoort.
 't Verhaal is ook niet echt subtiel
 En geloof dat menig woordje viel
 Voordat de spelers het wilden zeggen,
 Maar ze hebben het hen uit gaan leggen
 Dat er vroeger minder beschaving was
 En dat hun taal was ruw en kras
 En dat ze plat hun gedacht wilden zeggen
 En ongegeneerd hun ei wilden leggen
 Met veel gebaren en veel lawijt.
 En zo speelden ze hun frustraties kwijt.
 Het gaat hier dus over een hoer.
 Die is zowat op haar retour.
 Ze krijgt geen klant of ...welke soort !
 Ik zeg geen letter en zelfs geen woord
 Over die klanten. Ge moogt zelf kijken,
 Slimmen en stommen, armen en rijken.
 Ik ga nu rappekes naar binnen,
 Want ons spel dat gaat beginnen.

(Muziek)

(Isabelle komt uit haar huis en gaat mokkend naast haar deur zitten. Antoinette komt op met emmer water en dweil.)

ANTOINETTE : Da's weer gedaan, da's weer in orde

Nu nog de glazen en de borden.

Ik zal een sjatteke thee gaan maken

En dan zal ik het werk wat staken.

(Ze reinigt de binnenkant van haar emmer en zwiert het water naar het publiek. Ze draait zich om en ziet Isabelle. Ze gaat naast haar zitten.)

Ah, Isabelle.

Ge zit hier zo triestig. Scheelt er wat?

Hebt ge geen klanten? Is het dat?

Gaat het wat minder met uw stiel?

Of was er een klant die u niet beviel?

Of is 't de crisis? Waar moet dat heen?

Iedereen klaagt nu steen en been.

ISABELLE : De hoerenstiel is slap en dood.

Ge krijgt geen vlees meer op uw brood.

De man zijn goesting is vergaan.

Ze zien, verdomd, mij nog niet staan.

Het zegt hen niets mijn naakte blote.

Geen man heeft nog van mij genoten.

Die drinkt te graag, die krijgt niks stijf.

Die heeft geen ballen aan zijn lijf.

ANTOINETTE : Allee, dat is toch overdreven.

Ge moet het goede voorbeeld geven.

U installeren voor uw raam

Met alles bloot en nikske aan.

Het kan niet zijn dat niemand ziet,

Ook niet de lompste bietekwiet,

Dat gij een vrouw met klasse bent.

Dat ziet verdraaid toch iedere vent.

ISABELLE : Dat is verboden door de wet.

En voor g'het weet ligt g'op een bed

In het cachot en zonder man.

Alleen wat water en een boterham.

Of een cipier, bronstig en heet,

Die gratis wil. Tegen zijn reet.

Ik ben nog helemaal niet zot.

Ik blijf nog liever in mijn kot

Zonder een klant en zonder werk.

't Zal ook wel gaan, maak ik mij sterk.

(Antoinette trekt Isabelle recht.)

ANTOINETTE : Allee, allee, laat u niet gaan.

Ge kunt toch nog uw manneke staan.

Ge hebt een lijn, schoon en koket,

Niet plat gedrukt in een korset.

En uwen boezem mag er zijn.

't Is niet te veel en niet te klein.

't Is just à point, perfecte vorm.

Uw sexappeal die is enorm.

ISABELLE : Wat ben ik met een perfecte lijn.

Dat is toch niks dan schone schijn.

En als de mannen 't niet meer willen

Het strelen van mijn borst en billen,

Dan scheelt er iets aan mijn figuur.

'k Ga mij verhangen op den duur.

(Isabelle wil weggaan, maar Antoinette houdt haar tegen.)

ANTOINETTE : Die mannen zijn toch imbecielen

En bovenop ook nog debielen

Als ze niet zien hoe mooi ge bent.
 Geef ze een stamp tegen hun krent.
 Ik zal eens zorgen voor een klant.
 Ge maakt u schoon aan iedere kant
 Met wat parfum, een décolleté
 Daar vangt ge alle mannen mee.
 En niet gaan blèten en geen gezeur.
 Ik zal me zetten voor uw deur.

ISABELLE : Toinette, ik zal het nooit vergeten.

Ge zijt een goei vriendin, goed weten.

ANTOINETTE : Ja, ja, 't is goed, maak u gereed

En kleeid u met uw blootste kleeid.

(Gerucht achter de schermen. Iemand hoest. Antoinette gaat achter Isabelle staan.)

Daar komt er ene, en position.

Uw borst vooruit, voila, c'est bon.

Uw hand vanachter op uw gat.

Als dat niet helpt dan is hij zat.

(Een versleten, oud mannetje verschijnt met een stok en een brilletje, hoestend, kuchend, fluimend. Ziet Isabelle slechts als hij voor haar staat. Isabelle had haar hoofd afgewend in een quasi verlegen houding. Beiden schrikken zich een hoedje als ze elkaar zien. Mannetje hinkt weg. Isabelle snikkend op schouder van Antoinette.)

Hij is gaan lopen. Hij had schrik.

Die heeft natuurlijk gene pik

Die op bevel rechtop gaat staan.

't Is meer een kieken dan een haan.

(Ze duwt Isabelle naar binnen.)

Oei, oei, met zo een oude pee.
 Natuurlijk zijt ge daar niets mee.
 Een jonge kerel, goed voorzien
 Van oor en poten, moet ze zien.

(Koenraad komt zoekend op.)

Wat zoekt ge, man? Kom hier eens binnen.
 Ge zijt direct zo van uw zinnen.
 Ge weet niet wat op 't beddeke ligt,
 Maar laat uw geldbeugel niet dicht.

(Ze duwt Koenraad binnen, maar die sribbelt tegen.)

Het is me eindelijk gelukt.
 Nu is ze zeker heel verrukt
 Bij 't zien van zo een flinke man.
 Ik gun het haar, ene die 't kan.

(Antoinette af. Binnen gerommel en uitroepen van pijn en schrik, afgewisseld met vloeken en tieren. Isabelle duwt Koenraad naar buiten.)

ISABELLE : Wat komt gij hier verdomme doen?

Ge hebt wel goesting, maar geen poen.
 Denkt gij dat ik voor niets ga werken?
 Hier is geen plaats voor arme vlerken.
 Pak uw biezen en uit mijn ogen
 Of 'k zal uw pijn nog wat verhogen
 Door een stamp waar dat het zeer doet.
 Of een muilpeer. Dat is ook goed.